

Đại Hội 40 Năm Ra Khơi

De Nhi Song Ngu

Hình & Mộng

40 năm nhìn lại

"24 và phu nhân",
Trong đôi mắt,
 ta thấy "em" dịu vợ,
Tóc xoã dài, cạnh "áo biển" hiên ngang
Lời "em" nói, đàn ngấn ngơ quên nhịp
Tay em mềm, 5 ngón nhỏ chơi với
Người bỗng tới,
 Garden đất lành chim đậu
Từ 1 ngày không lạ ... bốn mươi năm.
Ai đã buồn? vì một nỗi trống xa
'24" nói, "24" cười,
 tình ta réo rắt
Tự tim ta, sợi chùng buồn rất nhỏ
Em thơ ngây? Nên ngày tháng vẫn dài
Cười một nụ, em môi hồng má đỏ
Tình bạn nào, rơi rớt tiếp ngày mai?
Trong tận trái tim,
 ta,
 tình.. đã mới!
Bình yên nào, ngần ngại cứ quay đi
Cho "24", hồn nhiên theo ngày tháng
Chút ngậm ngùi, theo gió... cuốn xa khơi.
Ngày theo đêm,
 tình nở rồi lại nở
Đời buồn thương, ta những nhớ với thương

Quên khi đi, không mang theo chút nắng
Nắng Ca li, ôm cuộc mộng tình hồng
Ta đem về,

hình căn nhà "tên Cửu"

Khói chiên xào, trong gió lẫn mùi bia

Và tấm hình... đủ mặt các "bá quan"

Trọng bông con, Phát uống rượu sầu

Không biết có ai chờ theo kỷ niệm?

Một tấm hình, có đủ cả "hai bốn"

Cho ta mượn, đêm này nhớ lại

Nhớ ngày qua...

tuần lễ quá êm đềm.

than tang quan24 và phu nhân.

HQ24 Trần Ngọc Sơn

Em24 & Quê hương

Ramada,

đêm già từ bạn hữu,

Ôi, biết bao giờ gặp lại nữa đây ?

Còn lại ta, đôi bàn tay khô dại

Tuổi nào “nữa cho bạn, nữa cho em”

Ta vào nhà thờ, chấp tay khẩn nguyện

Hàng ghế không người, nên chầy rưng rưng!!!

Cố giữ lại,

ngày hàn huyên đầu mến,

Xin tui hôn, thôi mặn đắng môi nhau

Ta đứng đây, garden grove đại lộ

Mắt nhìn trời, hồn cảm thấy đau thương

Ta bỗng khóc như ngày xưa trẻ dại

Rồi mơ về thuở Nguyễn Huệ, Quang Trung

Chân cất bước như thuở còn chinh chiến

Đầu chân buồn in khắp nẻo Ca li

Niềm đau bỗng dưng như, thêm rộng lớn

Thuở ra khơi, thao diễn trường, mắt đỏ

Em bé nhỏ,

mà “24” quá lớn,

Máu xuôi dòng, về dĩ vãng đau thương

Ánh mắt rơi... tình yêu và tổ quốc

Em làm sao hiểu được mắt anh buồn ?

Quê hương đó,

bạn bè, năm mươi đũa

Đũa đã vào lòng đất, đũa tha hương.

Bốn mươi năm ơi !!! Đọa đây, tang tóc

Bốn mươi năm rồi, máu ngập xương chồng

Ôi !!!

Nếu phải đời anh là bất hạnh

Vâng, anh xin trọn mãi, kiếp lưu đày

Tuổi cao niên, anh chẳng còn gì nữa
Ngày lại ngày, nâng mặt khóc trên tay
Vẫn yêu em, như thuở ngày xưa đó
Em học trò,

anh trờ bị Hải quân.

Dù chia xa, dù muốn nghìn cách trở
Chả bao giờ, anh bảo nhỏ... "thôi quên".

TnS

Thoảng Buồn

Mến tặng quan 24 & phu nhân
sau DH40.

Tân cuộc chiến, ai lưu lạc ?
Rời xa đất mẹ, trăm bề gian nan
Lang thang, sóng vỗ... biển tình
Hình như cũng đã, cuốn người thân thương
Bâng khuâng chờ cả một đời,
Cười, hay nuốt lệ,
thề làm sao đây ???
"Song ngư đại hội", hăm hồn xót xa
Hoan ca khúc nhạc "viên đoàn"
Lòng thêm nỗi nhớ, một đời tha hương
Thương thương, một lối chân trời
Lời thay từ hận,
vân thành vòng tay !!!

TnS